

Mál nr. 148/2009

M

og

vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar E

Vinnuslys í húsnæði E við losun bretta með handlyftara .

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 30. apríl 2009, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 15. maí 2009.

Málsatvik.

Þann 7. febrúar 2008 varð vinnuslys í húsnæði E við Klettagarða í Reykjavík. Í tilkynningu E um slysið kemur fram að M, starfsmaður E, var að losa bretta með handlyftara inn í kæli. Til þess þurfti hann að fara inn í lokað rými kælisins. Eftir að M hafði losað brettið þurfti hann að stjórna lyftaranum út úr kælinum. Það gerði hann þannig að hann stýrði lyftaranum aftur á bak inn á vinnusvæði sem aðrir höfðu aðgang að. Í þann mund sem hann kom út úr kælinum bar að annan starfsmann E á stórum lyftara með stóru bretti. Lenti M fyrir stóra lyftaranum og kastaðist fram á hann og svo aftur á brettið sem á stóra lyftaranum. Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði til læknis fjórum dögum eftir atburðinn þar sem hann kvaðst hafa slasast.

M telur að E beri skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyssins þar sem starfsmaður þess, stjórnandi stóra lyftarans, hafi ekið gáleysislega með þeim afleiðingum að hann sá lyftari lenti á M auk þes sem kemur fram í málskoti að hann telur að ekki hafi verið nægilega skýrar reglur um akstur lyftara á vinnusvæðinu. V telur fyrir hönd E að reglur umferðarlaga nr. 50/1987 gildi um akstur lyftarana og að M hafi átt að gæta að sér áður en hann ók aftur á bak, sbr. 2.mgr. 17.gr. þeirra laga auk þess sem það vísar til úrskurðar nr 83/2007 máli sínu til stuðnings.

Álit.

Fyrirliggjandi gögn eru takmörkuð þegar litið er til lýsingar málsaðila á málsatvikum. Ekki liggur fyrir sjálfstæð lýsing M eða stjórnanda stóra lyftarans sem hann telur að hafi ekið á sig. Hvað gildissvið umferðarlaga nr. 50/1987 varðar er ekki fallist á að þau nái yfir atvikið, sbr. skilgreiningu í 1.gr. laganna. Þó gildissvið umferðarlaganna nái ekki til vinnustaðarins þá er eðlilegt að gera þær kröfur til þeirra sem fara afturábak að þeir gæti sín sérstaklega vel. Ekkert hefur komið fram um að sá sem ók stóra lyftaranum hafi ekið honum óeðlilega eða á rangri akstursleið. Ekki hefur heldur verið sýnt fram á að reglur um akstur eða umgengni í vöruhúsinu hefðu komið í veg fyrir slysið eða ef þær hefðu verið til staðar að aðstæður hefðu verið öðruvísi. Af þessum sönnunarskorti ber málskotsaðili almennt hallann en það er hans að sanna að skilyrði skaðabótaskyldu séu fyrir hendi. Þegar litið er til þess að Vinnueftirliti var ekki tilkynnt um slysið verður þó að líta til þess hvort það leiði til þess að E beri hallann af sönnunarskorti um þau. Þegar litið er til gagna málsins virðast málsaðilar nokkuð sammála um atvik þess þó huglæg afstaða málsaðila og stjórnanda stóra lyftarans liggi ekki fyrir. Ekki er fallist á að það verði að leggja til grundvallar að stjórnandi stóra lyftarans hafi sýnt gáleysi við stjórn hans þó hans lýsing á atvikinu liggi ekki fyrir. Þó hægt hafi verið að standa betur að rannsókn málsins og sönnunarskortur sé metinn E í óhag leiðir það hins vegar ekki til hlutlægrar skaðabótaábyrgðar. Það þarf allt að einu að sýna fram á að sá skortur á sönnun leiði til skaðabótaskyldu.

Það að ökumaður stóra lyftarans hafi ekið á M má allt eins rekja til þess að M fór aftur á bak beint út úr kælinum í veg fyrir lyftarann. Það verður að gera ríkar kröfur til þess sem fer út úr slíku rými að gæta að sér. Meiri kröfur en á þann sem fer um vinnuhúsnæði af því tagi sem um ræðir í þessu máli. Ekki hefur verið sýnt fram á gáleysi stjórnanda lyftarans eða brot E á skyldum sínum sem vinnuveitanda. Að því sögðu telst greiðsluskylda ekki fyrir hendi að hálfu vinnuveitandans.

Niðurstaða.

Ekki er um að ræða greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu E.

Reykjavík 3. júní 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Vilhjálmur H. Vilhjálmsson hrl.